

[Elmquist.]

hvorefter det altsaa paalægges Dommeren at udføre en Række Forretninger, hvorom det ikke blot er givet, at der kan opstaa Retstvister, men som man har Erfaring for, at der meget ofte opstaa Retstvister om, f. Eks. Affattelse af Skøder og Testamenter. Og selv om det ærede Medlem Hr. Pürschel nu med sin eminent Begavelse mener, at det er saa let som Fod i Hose at opsætte saadanne Dokumenter — det er jo rimeligt, at det ærede Medlem maa skønne saaledes ud fra sine straalende Forudsætninger —, vil jeg dog spørge det ærede Medlem, der er kendt med Domsresultater og Domsafgørelser, om han ikke kan erindre, at adskillige Domsafgørelser viser, at der meget ofte opstaa Retstvistigheder vedrørende Affattelsen af Dokumenter vedrørende Ejendomsoverdragelser og lignende; og der er ingen Grund til at tro, at disse Retstvister, der opstaa paa Grund af Fejltagelser ved disse Dokumenters Oprettelse, skulde blive færre, fordi det nu bliver Dommerfuldmægtigene eller Dommerne, der affatter disse Dokumenter.

Men, som sagt, fra alle Sider indenfor Juraen er der protesteret bestemt imod, at man gaar over til en saadan Ændring af de bestaaende Tilstande, at man faktisk indfører noget, der er endnu ringere end det bestaaende. Fra Dommerforeningen er der nedlagt bestemt Protest, fra Sagførerraadet er der nedlagt Protest paa Protest mod dette Forhold, og fra det staaende Retsplejeudvalg er der nedlagt meget bestemte Protester.

Jeg vil gerne med den højtærede Formands Tilladelse citere en Udtalelse, som foreligger fra Retsplejeudvalget, dette Retsplejeudvalg, som det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen, saa vidt jeg ved, er eller har været Medlem af. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem var Medlem af Retsplejeudvalget den 21. Februar 1928, da denne Udtalelse blev afgivet; det kunde interessere mig at faa det at vide, for i saa Tilfælde maa den da ogsaa dække det ærede Medlems daværende Opfattelse. Retsplejeudvalget siger i denne Skrivelse:

„Hvad enten det imidlertid maatte findes rigtigt at begrænse den paatænkte Retshjælp til, som ovenfor anført, kun at gælde for ubemidlede, eller man maatte mene det rigtigt at udstrække den til at gælde Befolkningen i Almindelighed, maa Retsplejeudvalget enstemmigt udtale sig imod at gaa saa vidt, som det er foreslaaet i Regeringsforslaget af 1924—25 § 5 med den deri indeholdte Bemyndigelse for

Justitsministeren til at anordne Retshjælp og i Udvalgsmindretallets Forslag under Nr. 4 i Folketingsudvalgets Betænkning af 25. Marts 1925. Med Hensyn til det sidstnævnte Forslag maa Retsplejeudvalget henlede Opmærksomheden paa, at det vilde være ganske forkasteligt at henlægge Affattelsen af Købekontrakter, Skøder og Pantebreve til Dommerkontorerne. De Skelnemærker, som Forslaget har søgt at opstille („rent formelle Affattelse“ — „særlig klare Tilfælde“), vil i det praktiske Liv vise sig aldeles uegnede. Ligeledes maa Retsplejeudvalget meget fraraade at inddrage Affattelsen af Testamenter under Dommerkontorerne; det er af største Vigtighed, at disse Dokumenter affattes efter nøje Undersøgelse og efter indgaaende Udspørgen af de vedkommende, og dertil vil en rent kontormæssig Behandling ikke være egnet.“

Denne Udtalelse, der altsaa gaar meget stærkt imod, at man under de Beføjelser, som Dommerkontoret skulde have, indbefatter formel Affattelse af Skøder, Testamenter, Panteobligationer o. s. v., er altsaa enstemmigt vedtaget i Retsplejeudvalget, det Retsplejeudvalg, som det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen formentlig nu er Medlem af — jeg ved ikke, om han var det den Gang, men det vil han maaske oplyse os om.

Fra alle juridiske Organisationers Side fraraades det altsaa at gaa til en Ordning, der vel vil afskaffe Dommerfuldmægtigenes private Praksis, men i Stedet for indføre en Ordning, hvorefter tilsvarende Forretninger, om end med nogen Begrænsning skal udøves af Dommeren selv eller af hans Fuldmægtig paa Dommerens Ansvar.

Det eneste, der efter min Mening kan motivere en Henlæggelse af saadanne Forretninger til Dommerkontorerne, er det Motiv, som ogsaa har været berørt her i Dag, Ønsket om at skaffe den mindre bemidlede Del af Befolkningen billigere Retshjælp. Men dette bør sikkert og maa sikkert kunne ordnes ad anden og langt mere formaalstjenlig Vej; og i hvert Fald maa den Retshjælp, der af denne Grund kan ydes eller skal ydes af Dommerkontorerne, kun omfatte saadanne enkle og klare Forhold, som det er udelukket at der senere kan opstaa Retstvister om, specielt Retstvister, der gaar ud paa Erstatningskrav.

Jeg indrømmer, at saaledes som § 4 nu foreligger, indbefatter den Ordningen af saadanne Retsforhold, som udelukker Retstvister, Forhold, der er saa enkle og simple, at man uden Frygt kan henlægge deres Ordning